Scrisoare circulară · 1985-01

Ewald Frank

Cuprins

Scrisoare circulară · 1985-01 3
Revenirea lui Isus Hristos 6
Clarificare 13
Anul 1985 19

Scrisoare circulară · 1985-01

“Isus Hristos este acelaşi ieri şi azi şi în veci!”

(Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ

ianuarie 1985

Tuturor preaiubiților în Hristos, salutări în numele scump al Domnului Isus Hristos. Anul 1984 a venit şi a trecut. Niciuna dintre ocaziile pierdute de noi nu se va mai întoarce vreodată. Să privim împreună realitatea în față şi să fim pregătiți pentru lupta finală. Înainte ca Domnul să-şi ia poporul acasă, trebuie câştigate victorii mari. Nu suntem la un picnic, ci pe câmpul de luptă.

Pavel scrie în Efeseni 6 de la versetul 10: *“Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul şi în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sîngelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sînt în locurile cereşti.”*

Acest pasaj biblic ne este cunoscut tuturor, dar cine îşi dă seama de realitate celor exprimate aici? Să-I cerem cu sinceritate lui Dumnezeu să ne ajute, ca să-l putem birui pe duşman şi să luptăm lupta cea bună a credinței până ce în final vom ajunge la victorie. Suntem foarte mulțumitori pentru că ne-a fost descoperit Cuvântul lui Dumnezeu, şi pentru toate tainele descoperite prin slujba profetică. Dar pentru această ultimă luptă avem nevoie de toată armătura lui Dumnezeu. Nu putem fi biruitori prin discuții şi explicații despre anumite învățături; Satana râde de noi pentru că ne pierdem timpul. Noi trebuie să ne unim cu Hristos şi să ținem piept împreună Satanei şi trucurilor lui.

Noi vom avea credința biblică şi ne vom revendica drepturile date de Dumnezeu numai dacă vom înțelege că luptăm împotriva unui duşman învins. În Coloseni 2:13-15 citim un lucru atotsuficient: *“Pe voi,*

care eraţi morţi în greşelile voastre şi în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viaţă împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greşalele. A şters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră şi ne era potrivnic, şi l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile şi stăpînirile, şi le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieşit biruitor asupra lor prin cruce. "

Acest lucru s-a întâmplat atunci când Mântuitorul a murit pentru noi. Este cuprinsă aici eliberarea totală şi mântuirea. Noi am fost în mintea şi în planul veşnic al lui Dumnezeu chiar înainte de a fi fost născuţi – de fapt noi am fost în Hristos şi am murit cu El, am fost îngropaţi şi am înviat cu El. Nici un copil al lui Dumnezeu nu trebuie să se îndoiască de lucrarea de răscumpărare veşnic valabilă. Adevăratul păcat este necredinţa; aceasta duce la neascultare şi este descoperită ca fărădelege. Într-un astfel de caz, persoana respectivă moare în acel păcat. A crede înseamnă simplu a recunoaşte şi a accepta harul şi iertarea lui Dumnezeu.

Conform Efeseni 1:3, noi am fost binecuvântaţi cu toate binecuvântările duhovniceşti, în locurile cereşti în Hristos Isus Domnul nostru, ştiind că am fost aleşi în El înainte de întemeierea lumii, fiind predestinaţi conform voii Lui proprii. Pe Calvar s-a plătit pentru tot ceea ce pretindea de la noi Cuvântul şi Legea lui Dumnezeu. Împotriva aleşilor lui Dumnezeu nu se mai poate aduce nici o acuzaţie (Romani 8:33). Fiecare pretenţie a Satanei este un fals. Zapisul cu toate poruncile pe care noi nu le-am putut împlini, care stătea împotriva noastră, a fost rupt şi pironit pe cruce. Prin neascultarea lui Adam noi am fost despărţiţi de Dumnezeu, dar prin ascultarea desăvârşită a lui Isus Hristos, am fost împăcaţi cu Dumnezeu.

Să înţelegem că toate forţele duşmanului au fost dezarmate la Calvar, iar răscumpăraţilor li s-a dat întreaga armătură a lui Dumnezeu ca să lupte cu forţele învinse ale duşmanului. Este ciudat, forţele răului nu se află încă la destinaţia lor finală. Încă se găsesc în locurile cereşti, şi de acolo influenţează pe oricine pot. Dacă aceste forţe ar veni din iad, nu ar putea vorbi atât de religios şi pios, precum o fac acum. Dar pentru că se află în locurile cereşti, cunosc foarte bine acele lucruri care aparţin Împărăţiei lui Dumnezeu.

Fratele Branham a vorbit despre "Lupta cea mai mare". Influența începe în minţile noastre, apoi se materializează prin fapte. Eva a ascultat de şarpele care a luat Cuvântul lui Dumnezeu, dar l-a prezentat într-un fel schimbat. În acest fel au loc toate înşelătoriile până în timpul acesta. Întotdeauna o învăţătură greşită este luată dintr-o învăţătură corectă, pentru că trebuie să aibă o aparenţă biblică. Altfel credincioşii nu vor cădea în capcană. La fel de sigur cum Răscumpărătorul a folosit Cuvântul original al lui Dumnezeu ca să-l învingă pe duşmanul care întrebuința greşit Cuvântul şi-l scotea din context, la fel noi, ca popor al lui Dumnezeu vom birui numai prin sângele Mielului, şi făcând din Cuvânt mărturia noastră (Apocalipsa 12:11). Duşmanului nu-i pasă cine suntem noi, dar el va trebui să respecte Cuvântul original al lui Dumnezeu şi va trebui să se plece în faţa acestuia. De aceea autoritatea noastră dată de Dumnezeu nu vine printr-o probabilitate (presupunere); vine doar prin folosirea corectă a sfântului Cuvânt al lui Dumnezeu.

Tuturor ne este cunoscut faptul că de la început slujba Domnului Isus Hristos a constat în scoaterea duhurilor rele, vindecarea bolnavilor şi eliberarea celor legaţi. Când El i-a chemat pe cei doisprezece şi pe cei şaptezeci, le-a dat aceeaşi autoritate să scoată draci şi să vindece bolnavi. În sfârşit, El a subliniat acest lucru în marea Sa trimitere.

Dacă noi urmează să continuăm slujba Domnului şi a apostolilor, trebuie să ne comparăm (măsurăm) cu slujba apostolică restituită a fratelui nostru drag Branham. El nu a venit numai cu cuvinte şi cu învăţături, ci Împărăţia lui Dumnezeu a fost descoperită în puterea Duhului Sfânt.

Înainte ca noi să putem vedea o astfel de slujbă repetându-se, trebuie să vină recunoaşterea faptului că trebuie să o avem. Atunci noi venim într-o stare de disperare, rugându-l pe Dumnezeu să ia de la noi ruşinea (ocara) şi să ne readucă la starea bisericii primare. Făgăduinţele lui Dumnezeu rămân adevărate până la sfârşit. Ca biserică biblică, noi trebuie să facem acei paşi biblici. Este nevoie de un început nou, nu printr-o învăţătură sau metodă nouă, nu printr-o nouă interpretare, ci prin vechile slujbe biblice. Trebuie să fim eliberaţi de iluzii care nu au nimic în comun cu realitatea dovedită. Niciuna din

pretenţiile nebiblice nu va deveni vreodată biblică. Dacă ceva nu este corect, atunci este greşit. Dacă nu este de la Dumnezeu, este de la Satana. Dacă facem un inventar şi ne cercetăm inimile, ar trebuie să fim în stare să vedem care sunt motivaţiile şi obiectivele care ne însufleţesc.

Dacă am primit viaţa lui Dumnezeu prin naşterea din nou, atunci suntem părtaşi ai naturii Lui divine. Ca răscumpăraţi, vom manifesta automat calităţile Răscumpărătorului. Acestea nu sunt lucruri despre care vorbim, ci pe care le posedăm. În această luptă duhovnicească finală noi trebuie să recunoaştem că Isus Hristos, Domnul nostru a dus această bătălie în Ghetsimani şi a mers la Calvar ca să strige: "S-a isprăvit." Trebuie să recunoaştem că la Calvar a avut loc măreaţa zi a răscumpărării atotsuficiente şi noi am fost scoşi din Împărăţia întunericului şi aşezaţi în Împărăţia lui Dumnezeu. Credinţa noastră biblică în Isus Hristos este în sine biruinţa: prin aceasta biruim toate atacurile duşmanului. Să observăm că toate învăţăturile greşite sunt cauzate de influenţa duhurilor greşite (rele). Ele îşi au originea în raţionamente fireşti, iar Scripturile sunt folosite într-un mod greşit spre a susţine acele idei.

Revenirea lui Isus Hristos

În legătură cu această temă, se vor propaga diferite puncte de vedere până ce Domnul se întoarce. În Scripturi găsim descrise evenimentele legate de prima, a doua şi a treia venire. Fratele Branham a spus: *"Urmăriţi-L pe Hristos. Prima venire: El a venit ca muritor, ca să-şi verse sângele şi să moară. Este aşa? Aceasta este* ***prima*** *Lui venire.* ***A doua*** *venire este răpirea. Noi Îl întâlnim în nori – nemurire.* ***A treia*** *Sa venire: El este Dumnezeul întrupat. Amin. Dumnezeu – Emanuel, ca să domnească pe pământ. Aşa este. Doar* ***trei****."* (Peceţi, pagina 308). În predica *"Cuvântul vorbit este sămânţa originală"*, la pagina 5, el a spus: *"Sunt* ***trei*** *veniri ale lui Hristos. El a venit* ***odată*** *ca să-şi* ***răscumpere Mireasa****, apoi vine* ***a doua oară*** *în Răpire* ***ca să-şi răpească Mireasa;*** *El vine din nou în Împărăţia de o mie de ani cu Mireasa Lui."*

Să nu judecăm prea repede pe cineva, căci chiar ucenicii nu au făcut deosebirea în ceea ce priveşte făgăduinţele primei veniri: *"L-au întrebat: 'Doamne, în vremea aceasta ai de gând să aşezi din nou Împărăţia lui Israel?'"* (Fapte 1:6b). Când Mântuitorul nostru a vorbit despre suferinţele Sale, Petru a spus: *"Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu ţi se întîmple aşa ceva!"* Cu toţii ştim că Domnul s-a întors şi i-a spus: *"Înapoia Mea, Satano: tu eşti o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sînt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor."* (Matei 16:22-23) Acest lucru arată foarte clar că dacă noi vorbim despre lucruri divine prin prisma înţelegerii noastre fireşti, suntem sub influenţa Satanei, aşa cum a fost şi Petru în acel moment. Dar Petru n-a făcut o învăţătură din asta, ci a vorbit odată, şi corectura a pus capăt acestor lucruri.

A doua venire a lui Hristos poate avea loc în orice moment. Noi recunoaştem ziua în care Dumnezeu ne-a vizitat şi vedem semnele ce arată spre acel eveniment. Revenirea iminentă a iubitului nostru Domn Isus Hristos, va fi evenimentul suprem pentru toţi aceia care iubesc arătarea Lui.

Învăţătura care spune că Hristos deja a venit, trebuie respinsă ca falsă şi total nebiblică. Niciuna dintre făgăduinţele legate de acel eveniment nu s-a împlinit. Descoperirea tainelor ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost a doua venire a lui Hristos. Revărsarea Duhului Sfânt nu a fost a doua venire a lui Hristos, ci experienţa prin care Hristos locuieşte în noi. Arătarea din norul supranatural din 28 februarie 1963, a avut o mare importanţă; după aceasta, peceţile au fost deschise, hrana duhovnicească - mana ascunsă, a fost depozitată ca sufletele înfometate să poată fi hrănite. Dar aceasta nu a fost răpirea Miresei Sale care va avea loc la a doua venire a Lui.

De asemenea, nu există nici un loc în care fratele Branham să fi menţionat că la timpul acela Hristos ar fi făcut un nou legământ. El niciodată nu a spus că Apocalipsa 10 a fost a doua venire. El n-a învăţat niciodată că timpul harului s-a încheiat, sau că noi suntem acum la cina de nuntă, şi nici nu este fratele Branham responsabil de toate învăţăturile care circulă acum. În 26 aprilie 1965, în predica sa *"Dovedindu-Şi Cuvântul"*, fratele Branham a făcut încă o chemare la altar. La ce bun, dacă timpul harului s-ar fi sfârşit? El a spus:

"Probabil niciodată nu veţi fi mai aproape de El ca atunci când Îl vedeţi ***<u>în persoană, când vine din ceruri în trupul Său vizibil</u>.***" Până la sfârşitul său, fratele Branham a aşteptat revenirea Domnului, ca de altfel toţi adevăraţii credincioşi din zilele apostolilor, până azi. Cum poate cineva să susţină doctrina "Hristos a venit în '63", dacă fratele Branham însuşi, în 1965, aştepta venirea Lui? Din sfintele Scripturi şi din predicile fratelui Branham, care totdeauna s-au bazat pe Biblie, sunt învăţate foarte clar evenimentele care înconjoară a doua venire a lui Hristos.

În 2 Tesaloniceni 2, Pavel ne avertizează cu următoarele cuvinte: *"Cât priveşte* ***<u>venirea Domnului nostru Isus Hristos şi strângerea noastră laolaltă cu El</u>****, vă rugăm, fraţilor, să nu vă lăsaţi clătinaţi aşa de repede în mintea voastră, şi să nu vă tulburaţi de vreun duh, nici de vreo vorbă…"* Oamenii sunt clătinaţi pentru că cineva prezintă o doctrină folosind atrăgătoarele cuvinte "descoperire" şi "taină". Ei omit faptul că revenirea lui Hristos este un eveniment, nu o doctrină. La fel este şi cu învierea, ridicarea la cer, răpirea şi ospăţul nunţii Mielului: sunt **evenimente**. În Biblia germană şi în alte traduceri cuvântul "răpire" este folosit în 1 Tesaloniceni 4:17 şi Evrei 11:5. Enoh, al şaptelea de la Adam, a fost luat şi nu a mai fost găsit pe pământ (Gen. 5:22-24). La fel va fi la sfârşitul acestei a şaptea epoci cu toţi aceia în care Dumnezeu şi-a găsit plăcerea.

Unii pretind că a avut loc învierea; ei învaţă că mormintele care s-au deschis sunt cultele moarte. Ce denaturare a Scripturilor! În 1 Tesaloniceni 4 este foarte clar că nu vor învia aceia care trăiesc în timpul acela, ci aceia care au adormit în Hristos. Unii cred că Mirele a venit şi acum se desfăşoară ospăţul nunţii. Dacă acesta este deja ospăţul nunţii, cu toată această confuzie, am fi dus-o mai bine fără el. Unii merg atât de departe încât se roagă "O cer în numele soţului meu Isus Hristos."

Punând laolaltă aceste lucruri, trebuie să-ţi dai seama că duhurile rele au tulburat gândirea acestor oameni. Aceasta n-are nici o legătură cu atitudinea faţă de un slujitor, dar vom vedea că fiecare doctrină falsă referitoare la a doua venire a lui Hristos nu numai că provine de la duhuri rele, ci chiar de la duhul anticrist. **<u>Învăţături în</u>**

<u>care se neagă revenirea vizibilă, în trup, a lui Hristos, aşa cum a afirmat fratele Branham şi cum învaţă Scriptura, sunt de la duhul anticrist.</u>

*"Prea iubiţilor, să nu daţi crezare oricărui duh; ci să cercetaţi duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieşit mulţi prooroci mincinoşi. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoaşteţi după aceasta: Orice duh, care mărturiseşte că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu;şi orice duh, care nu mărturiseşte pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este <u>duhul lui **Antihrist**</u>, de a cărui venire aţi auzit. El chiar este în lume acum."* (1 Ioan 4:1-3). În 2 Ioan citim de la versetul 7: *"Căci în lume s-au răspîndit mulţi amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine **<u>în trup</u>**. Iată amăgitorul, iată Antihristul!"*

Aceste versete sunt cu siguranţă AŞA VORBEŞTE DOMNUL! Cuvântul s-a făcut trup şi a locuit printre noi (Ioan 1:14). Dumnezeu a fost arătat în trup (1Timotei 3:16). Versetele citate nu vorbesc despre o experienţă a credincioşilor, ci despre mărturisirea lor. De aceea nu spune "Orice credincios care nu experimentează pe Hristos venind în trup…" ci spune "orice duh care nu mărturiseşte că Isus Hristos a venit în trup…" Astfel, oricine mărturiseşte că Isus Hristos a revenit sau va reveni în alt chip decât trupeşte, este înşelat de duhul anticrist.

Acest lucru nu s-a schimbat prin simpla vorbire despre descoperiri, răsucind Cuvântul. Aici se afirmă fără nici o umbră de îndoială că orice duh care nu mărturiseşte că Hristos a venit în chip trupesc, nu este de la Dumnezeu. Cu mulţumire în inimă, noi recunoaştem descoperirea deosebită a Cuvântului în timpul nostru. Suntem mulţumitori pentru lucrarea directă a Duhului Sfânt şi pentru adunările în care Domnul este prezent aşa cum a promis, dar toate aceste lucruri nu constituie cel mai măreţ eveniment de la sfârşitul acestei epoci: **<u>revenirea Domnului nostru!</u>**

Versetele pe care noi le-am citit sunt în armonie completă cu toate celelalte care vorbesc despre această temă. Acelaşi Isus Hristos care a fost născut în această lume şi a trăit aici într-un trup de carne, a suferit şi a murit, a fost îngropat şi a înviat a treia zi, acelaşi Isus a

mers la cer şi se va întoarce în acelaşi fel. *"Acest Isus, care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru,* ***va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergând la cer****."* (Fapte 1:11b)

În Luca 24:51 citim: *"Pe când îi binecuvînta, S-a despărţit de ei, şi a fost înălţat la cer."* Naşterea lui Hristos, viaţa Lui, slujba Lui, totul până la înălţarea la cer şi revenirea Lui, nu sunt doctrine ci fapte, evenimente care sunt făgăduite clar în Cuvânt şi care s-au împlinit şi se vor împlini literal.

Aceia care pun la o parte Cuvântul, să nu pretindă că formează Mireasa-Cuvânt. Domnul nostru ne-a avertizat şi a spus: *"Atunci dacă vă va spune cineva: 'Iată, Hristosul este aici sau acolo să nu-l credeţi.'"* (Mat. 24:23) Cum pot oamenii să spună că ei cred Scripturile sau mesajul acestui ceas şi apoi să asculte la un predicator care strigă: "Hristos s-a întors! El este aici. Noi suntem la ospăţul de nuntă. Noi suntem răpiţi!" şi aşa mai departe? Ascultătorii, fiind înşelaţi, răspund entuziasmaţi: "Da, El este aici!" Unde, în deşert? În SUA, Europa, Africa sau Asia? Ce nonsens batjocoritor!

Încă odată trebuie accentuat faptul că fiecare făgăduinţă legată de a doua venire a lui Hristos va fi împlinită literal. În 1 Tesaloniceni 4:16 citim: *"Căci* ***însuşi Domnul****, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trîmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, ..."* – nu o doctrină, nu o explicaţie, ci acelaşi Domn care a mers la cer se va întoarce. În versetul 14 citim: *"Căci dacă credem că Isus a murit şi a înviat, credem şi că* ***Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El****."* Unde sunt ei, dacă Hristos s-a întors? Toţi cei care au adormit în Isus vor veni cu El şi-şi vor lua trupurile lor de înviere. Apoi noi cei care suntem în viaţă vom fi schimbaţi, şi împreună vom fi luaţi în slavă.

În Ioan 14 Domnul a făgăduit să meargă şi să pregătească un loc apoi să se întoarcă şi să ne ia în locaşurile de sus. În 1 Tesaloniceni 3:13, Pavel afirmă: *"ca să vi se întărească inimile, şi să fie fără prihană în sfinţenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toţi sfinţii Săi."* Aceasta corespunde cu ceea ce tocmai am citit în cap. 4:14. Unde şi când s-a în-

tâmplat acest lucru? În versetul 15 Pavel scrie: *"Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți."*

Întreaga temă este foarte clară; un prost n-ar putea greşi şi un copil ar înțelege. În versetul 17 citim: *"Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi totdeauna cu Domnul."* Toate explicațiile despre acest subiect sunt egale cu zero pentru că sunt doar teorii despărțite de realitate. Dacă predicatorul spune: "Noi suntem răpiți în duhul; cu toții suntem în răpire", acest lucru n-are nici o legătură cu împlinirea literală a Cuvântului lui Dumnezeu. De fapt este uimitor cât sunt de ignoranți credincioşii față de Cuvântul şi planul lui Dumnezeu.

În Apoc. 19:1-10 bucuria celor ce participă la ospățul nunții Mielului se aude în cer, nu în vreun loc de pe pământ. În Filipeni 3:20-21 citim: *"Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde şi aşteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite, şi-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Şi supune toate lucrurile."* În Ioan 3:2 Scriptura spune: *"Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Şi ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar ştim că atunci* ***<u>când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea aşa cum este</u>***."* Accentul este pus pe faptul că atunci "când se va arăta El…Îl vom vedea." Aceasta nu se întâmplă prin doctrine şi imaginații; aceste lucruri dau naştere numai la confuzie. Aceasta va fi realitatea realităților. Amin!

În Romani 8:23 citim: *"Şi nu numai ea, dar şi noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi,* ***<u>şi aşteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru</u>***."* Din nou, nu este o doctrină, nu o temă de discuție, este ceva ce se va întâmpla. Până acum fiecare suspină încă. Doar în adunări unii pretind că stau deasupra tuturor lucrurilor, dar ar trebui să-i vedeți la puțin timp după ce adunarea s-a terminat. Unii chiar spun aceleaşi glume vechi şi nu gândesc nimic despre asta.

În 1 Corinteni 15 de la versetul 53 găsim o descriere completă a ceea ce va avea loc la a doua venire a lui Hristos. Să luăm în considerare afirmația: *"Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, şi trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, şi trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință."* Ar putea fi date mult mai multe texte referitoare la această temă. *"Păziți-vă bine să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină. Oricine o ia înainte, şi nu rămîne în învățătura lui Hristos, n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura aceasta, are pe Tatăl şi pe Fiul."* (2 Ioan 8-9)

Apostolul Ioan n-a fost nepoliticos, ci aşa cum se ştie, a fost plin de dragoste, dar dragoste aceasta era pentru Adevăr. Dacă cineva a pierdut dragostea pentru adevăr, mai rămâne doar o puternică înşelăciune. Ioan merge mai departe şi scrie: *"Dacă vine cineva la voi, şi nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă, şi să nu-i ziceți: 'Bun venit!'"* Pe autoritatea acestor versete din 2 Ioan 7-11, ni se interzice să avem părtăşie cu oricine nu mărturiseşte că Isus Hristos a fost descoperit într-un trup de carne şi se va întoarce în acelaşi trup. Este uşor să predici despre Anticrist şi să nu-ți dai seama că duhul anticrist lucrează în toată lumea pe ascuns, înşelându-i pe aceia care au părăsit Adevărul.

Cu cel mai mare respect, noi am publicat cel mai semnificativ eveniment care a avut loc la 28 februarie, 1963. Am menționat de asemenea că acel eveniment nu a fost revenirea lui Hristos, nici împlinirea Apocalipsei 10. S-a întâmplat înaintea deschiderii peceților, şi cartea era încă închisă. Apocalipsa 10 spune că Îngerul cu curcubeul deasupra capului său vine cu cartea deschisă în mână, deci este necesar ca acest eveniment să se petreacă după deschiderea celor şapte peceți.

În Coloseni 1:18 şi în alte locuri din Scripturi, Domnul Isus este descris ca şi Capul Trupului. Noi, adevărații credincioşi, suntem multe mădulare şi formăm acel Trup. Dar Hristos este Capul. Dacă priviți la fotografia cu norul, vedeți fața Domnului. De ce nu-L recunoaştem noi ca şi Cap care a vorbit prin proorocul Său William Bran-

ham? Mai ales de la deschiderea celor şapte peceţi, toate mădularele trupului Său, care formează Mireasa Lui, se pregătesc să-L întâlnească pe Mire. Restul nu vor băga în seamă ceea ce spune Duhul bisericilor.

Prin deschiderea peceţilor, răscumpăraţii au fost introduşi în tainele ascunse ale planului de mântuire. Toţi cei care aparţin trupului lui Hristos vor recunoaşte glasul Lui şi Îl vor primi şi se vor supune domniei Lui. Doar ei sunt aceia care vor auzi şi vor înţelege corect Cuvântul descoperit – favorizaţi să-L întâlnească în văzduh pe marele Biruitor. Cu inimi mulţumitoare, recunoaştem şi respectăm pe Domnul şi tot ceea ce a făcut El, dar niciodată nu vom merge mai departe decât El. Ne vom opri acolo unde s-a oprit El, şi vom spune ceea ce a spus El. Toţii fiii şi fiicele lui Dumnezeu vor acorda atenţie ultimului mesaj şi vor rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu.

Clarificare

Datorită zvonurilor împrăştiate pretutindeni, trebuie spus: niciodată eu sau vreun frate din biserica din Krefeld sau din vreo altă biserică, oraş, sau ţară, nu am predicat doctrina poligamiei. Pe de altă parte, i-am întâlnit pe aceia care, zâmbind, au întrebat: "Ce crezi despre 'Căsătorie şi divorţ'"? Răspunsul meu a fost şi va fi întotdeauna acesta: "Eu cred aşa cum spune Scriptura, exact cum fratele Branham a prezentat-o." În asemenea ocazii s-a întâmplat ca aceia care au întrebat, au susţinut că eu şi fraţii de la Krefeld învăţăm doctrina poligamiei. Acest lucru nu s-a întâmplat, nu se întâmplă, şi nu se va întâmpla.

Nu este nevoie ca cineva să predice o altă predică pe tema aceasta. Avem doar nevoie de teamă de Dumnezeu şi de respect pentru Cuvântul Său. Fără să-şi dea seama, oamenii nu iau în seamă ceea ce Dumnezeu a descoperit de fapt, ci ei continuă să repete vechile gânduri tradiţionale. Ceea ce Dumnezeu a vorbit prin Moise, şi ceea ce Pavel a scris, poate citi fiecare în sfintele Scripturi. De asemenea, fratele Branham s-a ocupat de acest subiect în mesajul "Căsătorie şi divorţ." Niciodată nu am predicat despre asta, şi nici nu am de gând s-o fac. Conform propriei sale afirmaţii, totul a fost "AŞA VORBEŞ-

TE DOMNUL!“, nu doar începutul sau sfârşitul. Să nu adăugăm nimic şi nici să nu răsucim ceva; nici măcar nu este necesar să comentăm pe tema asta.

Aceasta este cea mai veche problemă şi merge înapoi la Eva care a fost sedusă de şarpe şi a devenit prima preacurvă (femeie adulteră). Acesta este motivul pentru care Satana încearcă din greu să producă confuzie şi să împiedice obţinerea clarităţii în inimile şi în gândirea credincioşilor. Dacă în ciuda învăţăturii temeinice lucrurile nu sunt clare, atunci se întâmplă aşa pentru că Adevărul nu ne-a fost descoperit personal. Dacă pretindem că credem ceea ce a spus Dumnezeu, atunci nu ne putem alege să credem doar ceea ce ne place. Suntem obligaţi să credem fiecare Cuvânt.

Ca şi cu alte învăţături, şi în acest caz găsim extreme. Unii susţin că au fost reîntorşi fizic la starea de dinaintea căderii. Unii chiar învaţă că femeile vor naşte fără durere, sau că copiii negri vor rămâne albi. Ei spun: “Hristos ne-a readus la începutul de dinaintea căderii.” Explicaţiile sunt date într-un mod multilateral. Dar aceia care propagă sau cred astfel de învăţături, ştiu că este o fantezie, nu o realitate.

Prin harul lui Dumnezeu noi vom aşeza fiecare Cuvânt în legătura corectă şi dacă suntem sinceri şi smeriţi, vom înţelege şi acest subiect dificil. Din punctul de vedere al lui Dumnezeu, răscumpărarea a avut loc, moartea şi iadul sunt biruite. În acelaşi timp, încă există moartea şi iadul. Conform 1 Corinteni 15:54, moartea va fi înghiţită de biruinţă atunci când această putrezire va trece în neputrezire, şi trupul muritor se va îmbrăca în nemurire.

Unii sunt de părere că predica despre căsătorie şi divorţ a avut numai scopul de a pronunţa iertarea pentru toţi bărbaţii şi toate femeile care divorţaseră şi se recăsătoriseră de mai multe ori. Sigur că acesta a fost un punct foarte important din acel mesaj. O povară mare s-a luat de la aceia care au fost destul de chinuiţi în conştiinţa lor şi aveau mare nevoie de un răspuns din partea lui Dumnezeu. Ei au primit direct de la Dumnezeu iertarea vorbită printr-o însărcinare dumnezeiască. Eu nu-mi amintesc altă adunare în care inimile să fi

fost atinse mai mult, sau în care să fi curs mai multe lacrimi, sau în care să se fi înălțat spre Dumnezeul Atotputernic mai multă laudă din inimi pline de mulțumire şi de bucuria iertării.

Cei care citesc predica în duh de rugăciune, vor observa şi celelalte lucruri care mai sunt acolo. Unele exemple şi expresii folosite sunt greu de înțeles. Există şi din aceia care spun că fratele Branham nu a folosit trimiterile biblice corecte; alții spun că predica aceea nu ar fi trebuit publicată niciodată. Dar dacă o privim într-un mod corect, vedem totul luminat de la Geneza la Apocalipsa.

Expunerea are o însemnătate mare pentru noi toți. Să nu analizăm un caz după cum ne place nouă, ci din punctul de vedere al Scripturii. De fapt duhurile sunt despărțite. Nimeni nu poate să continue să umble pe urmele vechi ale cultelor. Suntem siliți să luăm sfintele Scripturi şi tot ceea ce a spus fratele Branham, şi să primim un răspuns clar de la Dumnezeu. Nu putem merge mai departe în propria noastră încăpățânare sau să pronunțăm judecata noastră personală; trebuie să recunoaştem cartea legii lui Dumnezeu. Păcatul nu este altceva decât călcarea legii lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu ne va declara vinovați pe baza legii şi poruncilor lui Dumnezeu.

Iacov 4:12 spune: *"Unul singur este dătătorul şi judecătorul Legii."* El poate judeca numai conform propriei sale cărți a legii. Hristos a fost pus sub lege ca să răscumpere pe aceia care erau condamnați de lege. El a luat blestemul legii asupra Lui, ca noi să putem fi liberi.

Dumnezeu a dat învățături pentru domeniul natural şi spiritual în Vechiul Testament şi în Noul Testament. Nimeni dintre noi nu poate pretinde că înțelege totul. Să luăm doar două texte, şi vom vedea că Domnul a dat un sfat şi mai târziu a dat alt sfat, care pentru mintea firească pare o contrazicere. În Gen. 2:24 citim: *"De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa, şi se va lipi de nevasta sa şi se vor face un singur trup."* Acest lucru aparține începutului de dinaintea căderii, exact după ce Eva a fost scoasă din Adam. La acest verset s-a referit Domnul nostru în Matei 19, când a spus: *"Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."*

Când a dat legea, Domnul a spus în Exod 21:2-10 ce trebuia făcut cu un servitor evreu. În anul al şaptelea el putea fi liber, dar erau acolo nişte condiţii care astăzi nu ar mai putea fi înţelese: *"Dacă stăpânul lui i-a dat o nevastă şi a avut fii şi fiice cu ea, nevasta şi copiii să fie ai stăpânului lui, iar el să iasă singur."* Cineva ar putea întreba de ce trebuia ca o familie să fie ruptă în felul acela. Cum putem împăca aceste două texte? Nimeni azi nu ar putea înţelege decizia pe care a luat-o Domnul în cazul acesta. Dacă omul dorea să stea cu soţia şi cu familia sa, trebuia să rămână cu stăpânul său, şi atunci urechea îi era găurită şi era însemnat ca rob pentru totdeauna. (versetul 6)

Noi înţelegem de ce fratele Branham a trebuit să spună că după cădere a fost făcut un alt legământ. El a dat multe versete ca dovadă. Aceia care ridică tonul spun: "Asta a fost în Vechiul Testament!" Aşa este, şi mulţumiri lui Dumnezeu că nu este la fel şi astăzi. Dar tot timpul, noi întâlnim acelaşi Dumnezeu în Cuvântul Lui. Yahweh al Vechiului Testament este Isus al Noului Testament. N-ar trebui ca Domnul, în principiu, să spună acelaşi lucru tot timpul într-o problemă atât de vitală?

În Deuteronom 24:1 Domnul a permis bărbatului să dea soţiei lui o carte de despărţire. Dar nu există nici un loc unde femeia putea să-i dea soţului ei o carte de despărţire. Când Isus a fost întrebat despre aceste texte, a spus în Matei 5:32: *"Dar Eu vă spun că oricine îşi va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; şi cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurveşte."* Şi în Noul Testament Domnul nu şi-a schimbat modelul. El nu permite soţiei să facă aşa ceva cu soţul ei. De aceea fratele Branham a subliniat că trebuie să se rămână în continuitate. Fie în Matei 5:32, sau 19:9, 1 Corinteni 7:10 sau alte locuri, noi vedem clar şi în Noul Testament diferenţa între bărbat şi femeie.

Există o singură excepţie: dacă o parte este necredincioasă. *"Dacă cel necredincios vrea să se despartă, să se despartă; în împrejurarea aceasta, fratele sau sora nu sînt legaţi: Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace."* (1 Cor. 7:15) Vina va fi a părţii necredincioase, nu a fratelui sau a sorei. Probabil că cei doi nu au fost uniţi de Dumnezeu. Pavel a fost atât de realist încât nu a spus "Trebuie să posteşti şi să

te rogi"; ci a scris: *"Căci ce ştii tu, nevastă, dacă îţi vei mântui bărbatul? Sau ce ştii tu, bărbate, dacă îţi vei mântui nevasta?"* (versetul 16). Comparaţi această afirmaţie cu aceia care eliberează o reţetă ca un farmacist.

Afirmaţia fratelui Branham *"Un bărbat îşi poate lăsa nevasta şi se poate căsători cu alta, dar o femeie nu-şi poate lăsa bărbatul şi să se căsătorească cu altul"*, trebuie văzută în lumina Scripturii. Lui i s-a arătat deja din 1933 cum femeile îşi vor părăsi locul pe care Dumnezeu li l-a dat lor. Trăim într-un timp al emancipării şi al mişcărilor pentru drepturile femeii. De-a lungul a aproape 6000 de ani de istorie trebuie să fi fost de neconceput că femeile se vor purta aşa cum o fac azi. Mulţumiri lui Dumnezeu pentru toate surorile noastre dragi care au găsit locul corect faţă de soţii lor. Ele nu trebuie să se îngrijoreze deloc cum vor sta în faţa Domnului: vor fi fericite şi binecuvântate. Ele pot avea cerul pe pământ.

Desigur, posibilitatea divorţului nu a fost o sugestie pentru bărbaţi, ci doar un lucru permis, în cazul în care acesta nu poate fi evitat. Vai de bărbatul care caută doar o scuză ca s-o facă. Vai de femeia care-l sileşte să divorţeze. Acele femei care sunt credincioase, să ţină cont de faptul că Dumnezeu le-a dat un loc subordonat. Acest lucru este valabil şi de-a lungul Noului Testament. Dacă ele părăsesc locul pe care li l-a dat Dumnezeu şi încearcă să se ridice peste bărbat, ordinea lui Dumnezeu este deranjată. O femeie care în mod conştient nu se supune soţului ei, se supune inconştient duşmanului. Atunci ea se răzvrăteşte împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Domnul le-a avertizat într-un mod serios prin acea predică. Ele să nu creadă că sunt în siguranţă pentru că soţii lor trebuie să depindă de ele. Domnul vrea să aşeze ordinea (rânduiala) Lui în poporul Său, conform Cuvântului. Soţul trebuie să-şi ocupe locul său ca şi cap al soţiei, iar pe Hristos, soţul trebuie să Îl recunoască drept Cap al său. O soţie care se decapitează nu ştie ce face. Câte soţii care se pretind credincioase ignoră îndemnul biblic şi de fapt calcă în picioare Cuvântul lui Dumnezeu, în vreme ce se cred încă foarte duhovniceşti. Ele spun că legea civilă le-a dat această libertate.

Predica fratelui Branham niciodată nu avut drept scop ca bărbaților (soților) să li se dea libertate. Predica aceasta să fie folosită ca toate lucrurile să fie aduse în rânduiala originală dumnezeiască. Moise, Domnul Isus, fratele Pavel şi fratele Branham, cu toții au dat bărbatului locul său şi soției locul ei. În 1 Cor. 11 citim: *"Bărbatul nu este dator să-şi acopere capul, pentru că el este chipul şi slava lui Dumnezeu, pe când femeia este slava bărbatului. În adevăr, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat; şi nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat."* (vers. 7-9)

Soțiile trebuiau să aibe părul lung spre a-şi arăta supunerea față de soții lor. Acesta este motivul pentru care fratele Branham a afirmat că dacă o soție îşi taie părul, soțul ei poate divorța, şi se poate căsători cu alta. Acest lucru arată seriozitatea problemei. *"Căci neascultarea este tot atît de vinovată ca ghicirea, şi împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli şi terafimii"*.(1 Samuel 15:23). Gândul nu este nicidecum subjugarea soțiilor. Dar ele trebuie să-şi găsească şi să-şi ocupe locul. Dacă cineva nu este dispus să primească această corectură finală, s-ar putea ca o asemenea persoană să piardă ultima cercetare a lui Dumnezeu asupra poporului Său.

Iubitul nostru frate Branham a fost sută la sută în armonie cu Pavel şi cu întreaga Scriptură. El a spus: *"De aceea Dumnezeu nu-I permite să învețe sau să facă ceva în biserică, ci să stea liniştită cu capul învelit."* Comparați asta cu 1 Timotei 2:11-12 *"Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere."* Acesta este ABC-ul pentru toate femeile. Dumnezeu este sfânt, El a rostit fiecare Cuvânt, şi are intenții bune. El cunoaşte motivul, şi nu trebuie să explice nimănui nimic. Dacă Cuvântul Lui pătrunde în sufletul şi în duhul nostru, roada va fi arătată în viața noastră zilnică. Se va descoperi în căsătorie, în familie şi în biserică. Noi suntem copleşiți de dragostea lui Dumnezeu, dar înțelegem şi cât de serios ne vorbeşte. La sfârşit totul trebuie adus şi reaşezat în rânduiala şi locul original. Atunci vom vedea în final rezultatul mesajului profetic ce ne-a fost încredințat.

Anul 1985

Prin harul lui Dumnezeu am intrat în anul 1985, ştiind că făgăduința Lui că va fi cu noi până la sfârşit, nu va da greş. Privind înapoi în 1984 vedem că toate prezicerile au dat greş din nou, într-un mod jalnic. Iulie a fost socotită o lună specială, şi întregul an a fost anunțat ca fiind ultimul. Nu pentru că am vrut, ci pentru că trebuia, am scris în circulare că anul 1977 va veni şi va trece şi la fel şi anul 1984 va veni şi va trece, fără a se materializa nimic din ceea ce a prezis cineva.

Sunt sigur că am intrat în chiar ultima perioadă înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. Ar fi bine dacă toți adevărații credincioşi şi-ar găsi părtăşia cu Dumnezeu şi părtăşia unii cu alții. Toate diferențele care s-au ridicat să fie date la o parte şi Isus Hristos şi Cuvântul lui Dumnezeu să aibe întâietate în toate lucrurile. Domnul are o pretenție corectă la toți fiii şi fiicele care au au fost răscumpărați prin sângele Său. Aşa cum am clarificat mai înainte, înainte de a experimenta o naştere din nou, sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu trebuie să fie în sufletul nostru ca sămânță. În lumina Cuvântului descoperit al lui Dumnezeu toate experiențele noastre nu contează, decât dacă viața noastră depune mărturie că sufletul nostru este răscumpărat şi inima schimbată şi că avem natura şi calitățile lui Hristos.

Fratele Branham a vorbit despre trei domenii. Mulți sunt unşi puternic în al doilea domeniu, în duhul lor, dar trebuie ca sufletul să fie atins. Din această cauză încă vedem atributele omului vechi. Dar acum, de când avem adevărata sămânță a Cuvântului lui Dumnezeu, noi putem şi trebuie să fim născuți din nou, nu ca o învățătură, ci să fie o experiență, conform versetelor din Iacov 1:18, şi 1 Petru 1:23.

În fiecare trezire, la început, adevărul care a fost vestit a fost şi experimentat. Dar apoi nu doar copiii ci şi nepoții au ajuns la cunoaşterea învățăturii cu mintea lor, dar fără a avea o experiență în inimă. Aşa s-a întâmplat cu toate mişcările de la Reformă încoace. Acum noi trebuie să urmărim să nu umblăm pe aceeaşi cale, şi să ne mulțumim cu toate învățăturile despre neprihănire, sfințire şi bote-

zul Duhului Sfânt şi aşa mai departe, ci să fim siguri că avem experiența care se poate compara cu Cuvântul lui Dumnezeu, mărturisind în viețile noastre că este aşa.

Iubiți frați şi surori, sunt determinat mai mult ca niciodată înainte să primesc provocarea acestei mari însărcinări. În atâta confuzie este nevoie ca predicile fratelui Branham să fie citite cu atenție. Nu există un mesaj al timpului de sfârşit prin fratele X sau Y. Există numai un mesaj trimis de Dumnezeu printr-un vas ales de EL, şi anume iubitul nostru frate William Branham. Numai el a fost dovedit de Dumnezeul Atotputernic într-un mod de necontestat.

Noi ne punem încrederea în El, care este mai mult decât capabil să-şi aducă poporul înapoi la Cuvântul Său şi să ne unească sub un singur Cap: Domnul nostru Isus Hristos.

Aş vrea să mulțumesc din toată inima acelora care au sprijinit această lucrare. Fie ca Dumnezeu să vă răsplătească, fie ca El să deschidă ferestrele cerului şi să inunde cu binecuvântările Sale pe aceia care au pus pe primul loc pe Domnul şi tot ceea ce este legat de Împărăția lui Dumnezeu, nu doar în cuvinte ci şi în fapte. Vă rog amintiți-mă şi pe mine în rugăciunile voastre zilnice. Domnul să vă binecuvânteze şi să fie cu voi.

Din însărcinarea Sa, Fratele Frank